

SVENSK FISKERI TIDSKRIFT

Dr. TH. THORSTEN EKMAN

22:Å ÅRG.

1913

HÄFT. 3.

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.
UPPSALA

S. ALLCOCK & C:o Ltd.

TRADE MARK.

Standard Works, Redditch, England.

Fiskkrok, Metspön och Fiskredskap

**Under åren 1900—1910 har fabriken
erhållit 6 "GRAND PRIX"**

- 1900** vid Världsutställningen i Paris »Grand Prix», enda »Grand Prix» som utdelades för fiskredskap å denna utställning. I öppen konkurrens med världens öfriga fiskredskapsfabrikanter ansågs denna fabrik ensam värd att erhålla högsta utmärkelse.
- 1905** vid Världsutställningen i Liège tillerkändes fabriken tillverkningar *två* »Grand Prix», högsta utmärkelse som någonsin utdelats för fiskredskap.
- 1906** vid Världsutställningen i Milano »Grand Prix», högsta utmärkelse.
- 1907** vid Världsutställningen i Antwerpen »Grand Prix», högsta utmärkelse.
- 1910** vid Världsutställningen i *Brüssel* tillerkändes *S. Allcock & C:o* ånyo »Grand Prix» högsta utmärkelse, hvilket ytterligare bekräftar den öfverlägsna kvaliteten af de varor, som fabriken tillverkar.

Engrosförsäljare för Sverige:

Paul Berghaus & C:o, Göteborg.

Färna.

Ur Skandinavien's fiskar af F. A. Smith.

Svensk Fiskeri-Tidskrift

UTGIFVARE D:R TH. THORSTEN EKMAN.

FISKERIINTENDENT.

22:a årg.

1913

Häft. III

FÄRNAN.

Leuciscus albiensis, VALANCIENNES.¹

(Med plansch.)

Färnan är en iden liknande fisk. Dess kroppsform är något lägre, fjällen äro större (sidoliniens fjäll 43—46, mot idens 55—61), hufvudet ofvanifrån något bredare samt analfenan afrundad eller jämnt afskuren (idens analfena är grundt urringad), dessutom äro anal- och bukfenorna i allmänhet mera grannt röda än hos iden.

Liksom andra braxenfiskar har den stundom kallats med namn, som tyda på förväxling: *bjelke* med björknan och *hårnacke* med vanlig id, som äfven kallas *harnacke*, *asp* i st. f. verklig asp. Andra namn äro *dickkopp*, *åbuk*, *susare*, *årännare* samt *bredpannad id*.

Färnan blir sällan öfver 30—40 cm lång, någon gång 55 à 60 cm. Färgplanschen torde angifva en hane i lekdräkt, annars är färnan ljusare undertill, ej så gul utan mera silfverglänsande eller hvit. Rygg-, stjärt- och bröstfenorna äro olivbrunaktiga, de ha blifvit för svartgrå på planschen. Hos yngre fiskar äro anal- och bukfenorna ljusare till gulaktiga.

Färnan förekommer i Götaland och i de sydligaste delarna af Svealand. Den uppgifves fångad i Vänern, Klarälven, Hjälmaran, Motala Ströms vattenområde, i Göta älf, i Bohuslän, i Nissaån, i Helgeån m. fl. ställen. Den är sålunda ej så vanlig och dess förekomst borde utbredas närmare. Troligen förväxlas den ofta med den

¹ På grund af prioritetsgrunder måste färnan få detta namn i st. f. något af de hos oss mera kända namnen *L. cephalus*, Fleming eller *L. latifrons*, Nilsson.

vanliga iden, från hvilken den enligt angifna karaktärer dock är lätt att skilja.

Färnan hugger ofta bra på små svirflar och småfisk, möjligen äfven på fluga som foreller, men nappar äfven stundom gärna på mask liksom äfven på bär, såsom körsbär, jordgubbar och dylikt. Då hon är liflig och kraftig, är färnan en god sportfisk, som lämnar metaren nöje; vistas gärna i rinnande vatten, äfven i forsar och starka strömmar. Köttet är ej särdeles värdefullt. Hon leker på våren. *T. E.*

Protokoll hållet vid Svenska Fiskareförbundets styrelses sammanträde å hotell Kronprinsen i Stockholm den 5 maj 1913.

§ 1.

Närvarande: Herrar Lönnberg, grefve von Rosen, Sahlin, Hök, von Horn, Tigerhielm och Ekman.

Grefve Bielke, godsägare Isoz, artisten Lindström och grefve Mörner hade anmält förhinder.

§ 2.

Meddelades, att en krans hade inköpts till f. d. fiskeriassistenten Vict. Wahlbergs jordfästning, och godkändes denna åtgärd. En tacksamhetskrifvelse från hans efterlevande barn upplästes.

§ 3.

Meddelades riksdagsbeslutet till lag om gemensamhetsfiske och beslöts, att lagen skulle, om kostnaden härför ej öfverskrede c:a 100 kr., tryckas och som bilaga medfölja något häfte af Svensk Fiskeritidskrift.

§ 4.

Bslöts, att Förbundet skulle vid Baltiska Utställningen 1914 utställa Svensk Fiskeritidskrift, därest kostnaden härför ej öfverskrede c:a 50 kr.

§ 5.

Redogjorde sekreteraren för af honom uppgjorda förslag med anledning af årsmötets begäran om förslag till åtgärder mot tjuffiske. Sedan förslaget genomgåtts och diskuterats, beslöts att tillsätta en kommitté för vidare behandling af ärendet. Till kommitterade utsågos grefve Mörner och sekreteraren.

Stockholm som ofvan

Thorsten Ekman.

Justerat:

Einar Lönnberg.

VICTOR WAHLBERG.

Den 14 april afled i sitt hem, Norrnäs, på Värmdö förre fiskeriassistenten Johan Victor August Wahlberg.

Wahlberg var född den 30 april 1840. Först ämnade han ägna sig åt jordbruket och genomgick en landbruksskola. Emellertid kom han snart att öfvergå till fiskerierna och antogs i offentlig tjänst år 1868. År 1869, den 10 juni, utnämndes han till andre fiskeriassistent och tjänstgjorde såsom sådan, till dess han 1904 tillförordnades såsom förste fiskeriassistent och år 1905, vid den nya fiskeristatens ordnande, såsom fiskerintendent i öfre och norra distrikten. Sistnämnda tjänst behöll han endast 1 år och afgick sedan med välförtjänt pension.

Fiskeriassistenten Wahlberg var med nära på från början af de arbeten, som utförts af statens fiskeritjänstemän. Under sin långvariga tjänstetid besökte han väl alla delar af vårt land, från lappmarkerna till Skåne, från de stora sjöarna Vänern och Vättern till talrika småsjöar, från inlandet till kusterna. Han fick sålunda en omfattande kännedom om våra fiskerier och hade ofta också tillfälle att utnyttja denna.

Mest torde han hafva gjort för skärgårdsfisket i Östersjön, hvarmed han också var mest bekant. På fiskerifartyget Ögir, en kosterbåt, som hufvudsakligen användes af Wahlberg och var stationerad hos honom, gjorde han årligen tjänsteresor, både i de större sjöarna och utmed kusterna. Emellertid, en båt håller ej i oändlighet, och undertecknad minnes mycket väl, hur han en gång som ung fiskeritjänsteman fick gå ett par dagar i Oxelösund för att invänta Ögir, till dess telegram kom, att möta annorstädes. Första dagen Wahlberg då var ute, befanns det, att skrofvat var så murket, att man kunde köra en bordsknif igenom bordläggningen — och då vände Wahlberg om och lade upp "gamle Ögir".

Där strömmingen ej kan säljas färsk, har man alltid fått salta den. Emellertid började i Stockholms län saltningen vårdslösas eller kundernas fordringar höjas, och Wahlberg insåg i tid, att något behöfde göras, om ej strömmingsfiskarna på med kommunikationer mindre väl lottade trakter skulle förlora sitt lefvebröd. Han genomdref då, att premieringarna af saltad strömming, som sedan visade ett så godt resultat särskildt i Stockholms län, påbörjades.

Under hela sin lefnad var han med som prisdomare och ledde dessa premieringar omväxlande i Norrtelge, Östhammar och Öregrund, dit på senare tiden sällan kom annat än fullgod och jämn vara. Äfven för andra län än Stockholms blefvo sådana premieringar till nytta.

Wahlberg arrenderade länge egendomen Norrnäs på Värmdö och köpte den sedermera på äldre dagar. Där hade han på sin tid under några år en fiskeriskola, där flera af våra äldre länsfiskeriinstruktörer ha fått en god del af sin utbildning. På alla allmänna landtbruksmöten, som ägt rum under hans tjänstetid, och äfven vid andra fiskeriutställningar brukade han vara prisdomare; ej minst värdefulla voro då hans kunskaper rörande fiskeredskap och båtar. Ännu år 1912 deltog han i arbetena med den af Stockholms Hushållningssällskap anordnade fiskeriutställningen i Vaxholm. Wahlberg kom t. o. m. då med *nya*, goda uppslag och genomförde täflingar i ut-

läggning och upptagning af strömmingsskötur såväl med roddare som med motorbåtar, hvilka täflingar väckte stort intresse.

Wahlberg deltog i stiftandet af Svenska Fiskareförbundet och var medlem i dess styrelse till år 1912, ehuru han de senaste åren mera sällan besökte sammanträdena.

För öfrigt var Wahlberg en framskjuten och, man kan godt säga, af förtroendeuppdrag betungad kommunalman. I landstinget satt han äfven i många år.

Viktor Wahlberg var en ovanligt samvetsgrann och genomhederlig personlighet, arbetsam och vänfast, anspråkslös och oegennyttig samt äfven godmodig och humoristisk. Han gjorde intet för att framhålla sig själf, men blef i stället så mycket mera aktad af dem, som fästa sig vid en gedigen karaktär.

IAKTTAGELSER I SAMBAND MED EN RÖDINGINPLANTERING.

Den 6 maj 1905 utsattes i Örvallssjön i Bjuråkers socken, norra Hälsingland, 24,000 yngel af Vätterns röding, hvilket yngel kläckts i Gäfleborgs läns hushållningssällskaps dåvarande romkläckningsanstalt vid Forssån (mellan den $14/1$ och $1/3$). Denna inplantering¹ har så till vida lyckats, som ett ej ringa antal rödingar sedermera hafva fångats här. De första, dock blott ett mindre antal, togos sommaren och hösten 1908; af dessa har jag haft tillfälle att undersöka en hane, hvars längd var 352 mm.; fångstdag $8/9$.² Under år 1909 togos betydligt flera, och detta trots att fiskevattensägarne afrådades att än på några år beskatta beståndet. Den 30 sept. 1909 besökte jag sjön och fick då för studieändamål ett försöksfiske (med nät) utfördt. Detta gaf 14 rödingar, hvaraf 3 oskadade släpptes; de 11 öfriga jämte 5 andra

¹ Se Sällskapets Handl. utgifna 1906, sid. 144.

² Se samma Handl. 1909, sid. 113.

(n:ris 3, 7, 12, 13 och 16), som fångades den 12 okt. samma år och sedan tillsändes mig, utgöra hufvudparten af det här nedan undersökta materialet. Man uppgaf eller erkände, att man nu allt som allt fiskat omkring 120 rödingar, men som tjuffiske dessutom bedrifvits, bör samma siffra höjas till minst 150. Man trodde att köns mogna individ iakttagits redan 1908, men att så var förhållandet är väl mer än ovisst.

Under 1910 och 1911 hafva sammanlagdt minst 150 rödingar fångats¹; den sista fångsten 1911, som skedde på min begäran, ägde rum den 10 nov. och gaf 5 rödingar, hvaraf jag haft tillfälle att undersöka den minsta och den största eller de nedan under n:ris 17 och 18 upptagna individen. Under hösten åren 1910 och 1911 har man iakttagit en del fläckar på botten, där rödingen tydligen lekt;² leken har enligt uppgift inträffat c:a $10-13/9$.

Om Örvallssjön kan här lämpligen meddelas följande uppgifter. Den ligger c:a 257 m. öfver hafvet, är åtminstone 26 m. djup, har klart vatten och är i det hela stenig och fattig på växtlighet. Tämligen goda lekplatser för röding förekomma på några ställen. I sjön finnas af ålder laxöring och aborre, samt möjligen stensimpa.

Till följande tabell, som framför allt söker åskådliggöra fjällens utseende hos dessa praktiskt taget samtidigt kläckta och föröfrigt dryga $4\frac{1}{2}$, resp. $6\frac{1}{2}$ år gamla rödingar, må anmärkas följande. Alla mått äro i mm. Kroppslängden har mätts från nospetsen till spetsen af de kortaste, således midtre, stjärtfenstrålarna. Fjällen äro tagna närmast ofvan sidolinjens fjäll och under fettfenans bas. Fjällens strior betecknas på sådant sätt, att den första siffran anger längden af den del af ett fjälls längdaxel, som upptages af motsvarande grupp strior, och att den andra siffran anger samma striors antal; t. ex. 0,56 : 30 [hos n:r 1] anger således att den första gruppen strior äro 30 till antalet och att de utefter längdaxeln omfatta en längd af 0,56 mm.

¹ Fiskaren uppger att 50 tagits 1910 och 96 stycken 1911, men dessutom har man helt säkert fortfarande tjuffiskat en del.

² Jfr denna tidskrift 1907, sid. 169.

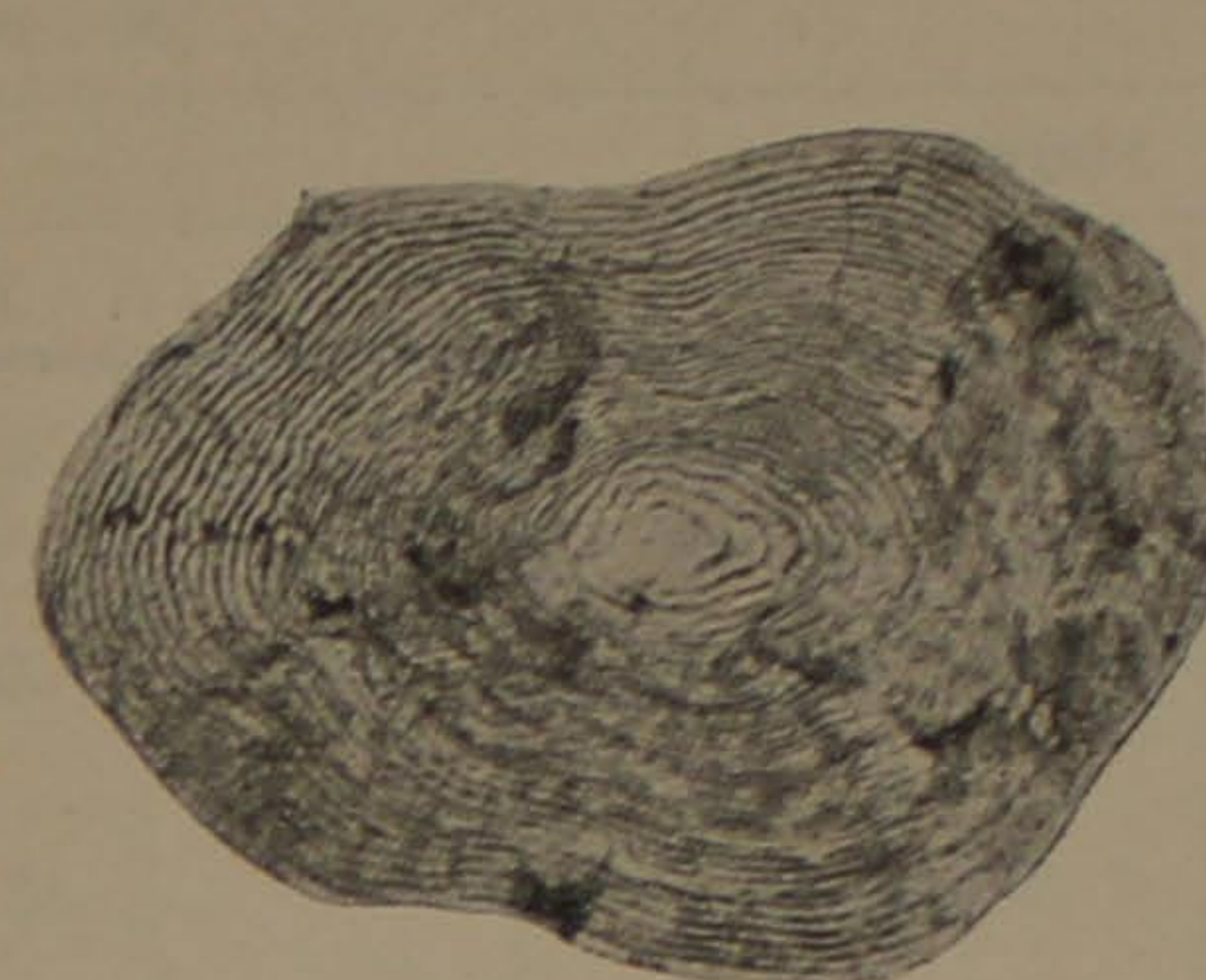

Fig. 1.

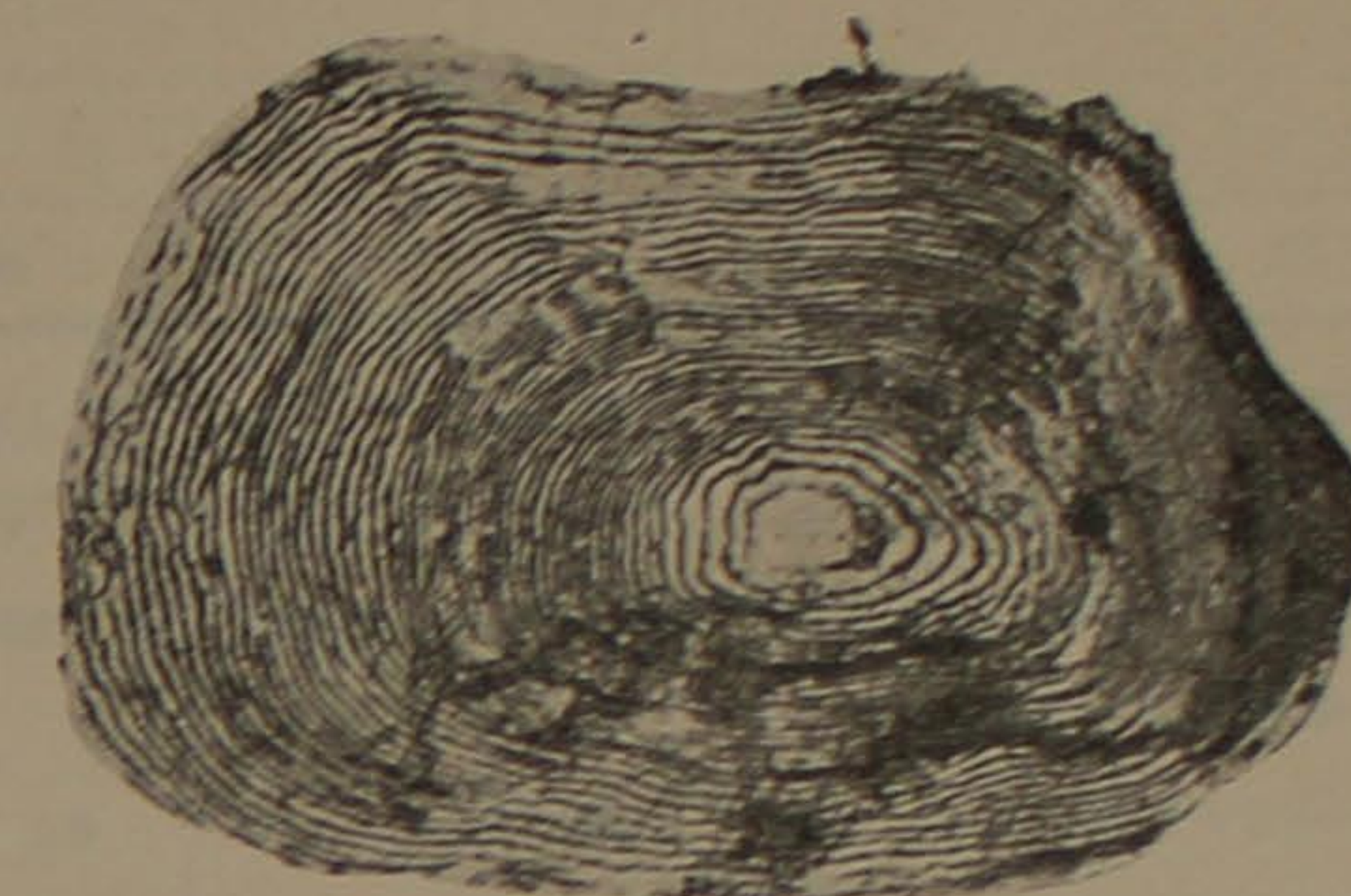

Fig. 2.

Fig. 3.

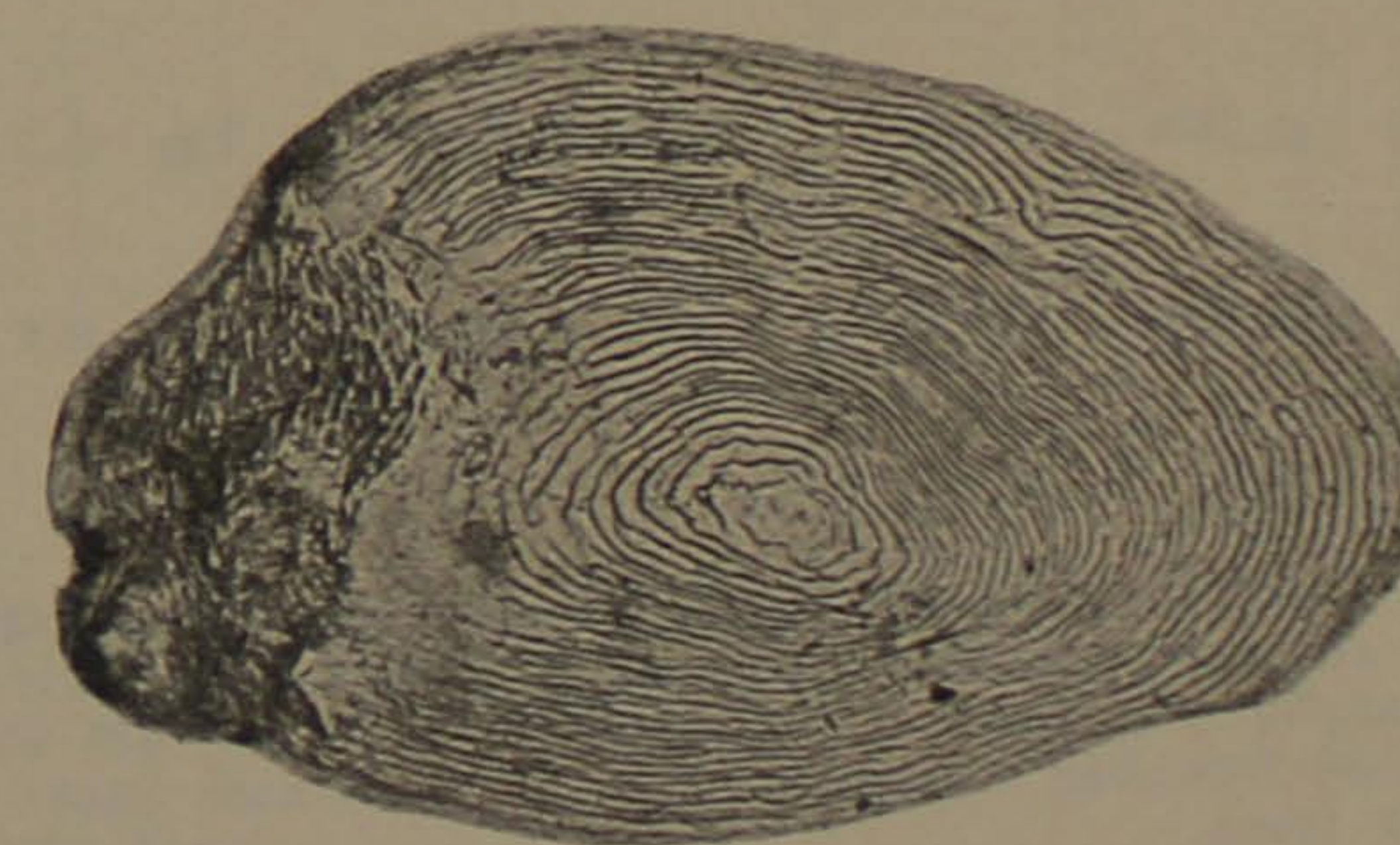

Fig. 4.

N u m

	1909								
	1	2	3 ³	4	5	6	7 ⁸	8	9
Fångsttag . . .	1/10	1/10	12/10	1/10	1/10	1/10	12/10	1/10	1/10
Kön	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♀	♂	♀
Kroppslängd . .	280	283	298	307	310	310	312	330	340
Könskörtlarnas längd ¹		52, 52		64, 67		70, 79 ⁷	31, ?		82, 82
Könskörtlarnas bredd	2.5	6	6-7, ⁴ 4-5 ⁴	6, 7	3	6.5, 7.5	5, ?	3	7, 7.5
Könskörtlarnas mognadsgrad	—	—	—	—	—	—	—	—	—
De största rom- kornens stor- lek		1.08×1.11		1.05×1.1		1.3×1.36	0.74×0.75		1.25×1.3
Fjäll:	Fig. 1.								
Innersta fältets längdiameter	0.185	0.22	0.25	0.25	0.25	0.28	0.16	0.22	0.185
Första gruppen strior	0.56 : 30 ²	0.45 : 25	0.37 : 19 ⁵	0.48 : 23	0.67 : 37 ²	0.59 : 33	0.53 : 28 ⁹	0.54 : 28	0.57 : 25
Andra gruppen strior	0.37 : 15	0.32 : 15	0.65 : 25	0.50 : 22	0.54 : 27	0.46 : 22	0.45 : 13	0.40 : 18	0.41 : 14
Hela antalet .	45	40	44	45	64	55	41	46	39
Fjällets längd från framkan- kanten till in- nersta fältets midt	1.05	0.94	1.18	1.13	1.35 ⁶	1.22	1.07	1.07	1.11
Fjällets hela längd	1.98	2.06	2.35	2.37	2.48 ⁶	2.26	2.45	2.20	2.54

¹ Längdmåtten för könskörtlarna äro tämligen ungefärliga; de uppgifvas liksom för en del breddmätt för *vänster* och *höger* sida särskildt.

² Dessa strior möjligen ordnade i 2 grupper.

³ På ex. af *Echinorhynchus* i magen.

⁴ Bredast längst fram.

⁵ Obetydlig öfvergång till nästa grupp.

⁶ Särskildt långt fjäll.

⁷ Osäkert hvilken sida!

m e r

	1909							1911	
	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	1/10	1/10	12/10	12/10	1/10	1/10	12/10	10/11	10/11
	♂	♂	♀ ?	♀	♂	♂	♂	♂	♂
	345	345	350	352	367	385	473	285	379
				102, ?					
	3	24		9, ?	4	3	7, ?	2.2, 2	3.5
	—	10	12	—	—	—	—	—	—
				1.3×1.33					
		Fig. 2.		Fig. 3.					Fig. 4.
	0.22	0.25	0.25	0.22 ¹⁴	0.185	0.25	0.25	0.157	0.189
	0.54 : 29	{ 0.35 : 16 ¹¹ 0.28 : 15	{ 0.45 : 19 ¹¹ 0.22 : 8 ¹³	0.53 : 27	0.43 : 20	0.43 : 22	0.47 : 25 ¹⁵	{ 0.39 : 19 ¹⁶ 0.2 : 11	0.52 : 30
	0.51 : 20	{ 0.28 : 10 ¹¹ 0.25 : 10	0.43 : 14	0.62 : 20	{ 0.16 : 8 ¹¹ 0.53 : 20	0.79 : 33	0.71 : 25	0.35 : 15	{ 0.12 : 6 0.54 : 20 56
	49	52	41	47	48	55	50	45	
	1.18	1.30	1.27	1.27	1.24	1.39	1.33	1.05	1.27
	2.23	2.17	2.39	2.59	2.42	2.73	3.04	2.24	2.54

⁸ Talrika ex. af *Echinorhynchus* (8—10 mm.) i magen.

⁹ De 4 yttersta ovisst till hvilken grupp!

¹⁰ Dock ej rinnande mjölke!

¹¹ Dessa grupper svagt åtskilda.

¹² Möjligen en utlekt hona.

¹³ Antalet strior synnerligen obestämdt.

¹⁴ Fjället taget bakom fenbasen.

¹⁵ De 2 yttersta ligga glest.

¹⁶ Grupperna knappast skilda.

En del af de främre kotorna hos de två sista individen hafva underkastats en undersökning och har det visat sig, att de med afseende på förekomsten af på olika höjd, rundt kotkroppens koniska, "inre" ytor befintliga ringar förhålla sig ganska lika. Den innersta ringen är mycket svag (föröfrigt ej synlig på alla kotor hos n:r 18) och i likhet med den nästföljande ej uppstående på ytan i form af en svag egg såsom på de 3 följande ringarna; den andra ringen är äfven den något svag och obestämd. Läget af de 5 ringarna hafva bestämts med utgångspunkt från kotkroppens midt, således från midten af den korta kanal, som förenar de två koniska fördjupningarna i kotkroppen. Mätningarna hafva skett med tillhjälp af mikroskop och dels i genomfallande, dels i påfallande ljus, det senare nödvändigt för att se de yttre ringarnas "egg", hvilkas läge fastställts. För de 2 inre ringarna hafva måtten tagits ungefär till midten af ringarna eller den del, som syntas kraftigast utbildad. Hos n:r 17 ligga nu de fem ringarna på följande afstånd från kotkroppens midt: 0.47, 0.71, 1.08, 1.55 och 1.92 mm. och för n:r 18 utgöra samma mått: 0.8, 1.33, 1.73, 2.04 och 2.32 mm. Själfva kotkropparnas kant, innanför hvilken för öfrigt en ring synes vara under anläggning, ligger i förra fallet på 2.11, i senare fallet 2.8 mm. afstånd från kotkroppens midt.

Gifvetvis förhålla sig de olika kotorna något olika och äfven slingra ringarna något på hvarje kota, hvarför några för alla kotor gällande mått ej kunnat lämnas. Emellertid hafva kotor med tydliga och såsom det vill synas till läget normala ringar utvalts.

Angående individen n:ris 2, 4—6, 8, 10, 11, 14 och 15 föreligga följande anteckningar öfver i magen funnen föda. Ett litet, två ungefär medelstora och två stora individ ägde magen fullproppad af *Asellus*, dessutom enstaka vinterägg af *Bythotrephes*. Ett litet, ett medelstort och ett stort ind. ägde vidare magen full af *Bythotrephes* med vinterägg (0.5—0.53 mm. i diam.). Ett litet ind. hade magen tom.

N:r 1 hade slukat enbart *Bythotrephes* och n:r 9

dessutom ex. af *Asellus*, som lågo oblandade i magens mot matstrupen vända del. De den ¹²/₁₀ fångade n:ris 3, 7, 12, 13 och 16 ägde blott *Asellus* i mage eller tarm, med undantag af n:r 16, således den största, som dessutom slukat en omkring 120—130 mm. lång aborre.¹ De i nov. 1911 tagna bägge individen voro fullproppade af *Asellus*; n:r 17 hade i magen c:a 350 och n:r 18 icke mindre än 1,580 st. samt dessutom 1 ex. af den lilla vattenskalbaggen *Deronectes depressus* F.²

Sammanfattning och diskussion af föreliggande fakta. Rörande denna rödinginplantering bör främst framhållas, att lake saknas i sjön, ett förhållande som gifvetvis alltid har stor betydelse för utplanteradt rödingyngel och senare för till äfventyrs lagd rom. Af de till 24,000 uppgående ynglen har man återfångat såsom mer eller mindre utväxta fiskar åtminstone 300, och beräknar man, med hänsyn till den relativa lätthet med hvilken röding fångades ännu 1911, att det återstår nu minst 200³ fiskar, får man till resultat att drygt 2% af ynglet har nått m. l. m. matnyttig storlek. Med ett inköpspris af 6 kr. pr tusen rom och en kläcknings- och transportkostnad (kläckningen beräknad att t. ex. omfatta 3 kaliforniska lådor under 2 år, och rommen inköpt strax före kläckningen och förd till närheten af den sjö, där utplanteringen afses äga rum) af 3 kr. pr samma mängd rom, får man ett pris pr exemplar utvuxen fisk af c:a 0.43 kr. Äfven om således den ifrågavarande utplanteringen ej kommer att gifva till resultat en i sjön framgent befintlig, lekande stam af röding, utan de utvuxna rödingarna uppfångas utan att hafva lämnat afkomlingar efter sig, synes ett sådant resultat ej allt för dåligt. Billig blir visserligen ej denna röding, men ej heller så afskräckande dyr, helst om annat

¹ Enligt benägen bestämning af L. HEDELL.

² Enligt benägen bestämning af ALB. TULLGREN.

³ Tillägg: Under 1912, hufvudsakligen i aug., har den kända fångsten af röding utgjort c:a 40 st.; af dessa hafva emellertid enligt uppgift några varit mycket små och tillbakasläppts, hvarför det förefaller sannolikt, att de kläckts i sjön.

fiske något lönar sig i sjön. Gifvetvis är det för den enskilde i de fall, där man ej kan hoppas på resultat genom de utvuxna fiskarnas lek, bäst att insätta ett jämförelsevis litet antal yngel hvarje år; dels blir då kläckningskostnaderna små, dels blir antalet samtidigt utvuxen fisk ej för stort.

Åtminstone under hösten synes rödingen i Örvalls-sjön uteslutande eller till stor del lefva af *Asellus*; så länge som *Bythotrephes* finnes, ingår denna dock i ganska stor utsträckning i födan. Blott den största af de iakttagna rödingarna, den enda med en längd af öfver 400 mm., hade (förutom *Asellus*) äfven slukat en fisk. An-

Fig. 5.

gående de i sjön fångade rödingarna uppgifves det, att de ägt ett mycket välsmakande kött. De i nov. 1911 fångade och af mig undersökta individen voro båda betydligt feta.

Undersökningen af fjällen har tillsvidare egentligen blott lämnat som resultat, att rödingens fjäll alltid innerst äga en jämförelsevis stor grupp af tätstående strior. Någon åldersbestämning torde åtminstone för närvarande ej kunna ske efter fjällens byggnad, hvilket icke hindrar, att kännedomen af fjällens utseende hos dessa till sin ålder kända individ, framdeles kan blifva till nytta. I detta sammanhang hänvisas till fig. 5, som utgör en ånyo reproducerad fotografi af ett fjäll af den 8/9 1908 fångade rödinghanen, jfr sid. 69; fjällets strior äro 23+9+13; förstoring $\frac{22}{1}$.

För åldersbestämningar torde då kanske rödingens

kotor vara mera lämpade än fjällen. Om man utgår från n:r 18, hvars ålder det ju ej kan råda något tvifvel om, enär blott en inplantering af röding ägt rum i sjön, och antar man i enlighet med förhållandena hos diverse andra fiskar, att en ring afsättes hvarje år (sannolikt under vintern), när en gång denna ringbildning begynt, så finner man, att denna röding från nov. 1911 bildat ringar vintrarna 1906—07, 1907—08, 1908—09, 1909—10 och 1910—11. (Att dessa ringar utbildas eller åtminstone färdigbildas under vintern göres sannolikt bl. a. däraf, att i nov. en ring synes påbörjad innanför kanten.) En vintern 1905—06 motsvarande ring skulle således ej hafva utbildats, i hvarje fall har jag ej iakttagit någon sådan; för öfrigt är ju ringen motsvarande vintern 1906—07 på flera kotor hos nu ifrågasvarande röding ej synlig.

Den mindre af de två i nov. 1911 fångade rödingarna eller n:r 17, som håller en längd af blott 285 mm., äger fjäll, som synes komma tämligen nära dem hos n:r 1. Emellertid synes det på grund af öfverensstämmelserna mellan kotorna hos n:ris 17 och 18 antagligt, att dessa två individ äro likåldriga. Skulle n:r 17 vara yngre, m. a. o. tillhöra en i sjön född årgång, bör den kläckts senast våren 1908, m. a. o. måste man förutsätta, att de inplanterade rödingarna skulle hafva lekt hösten 1907, hvilket antagande strider mot öfriga iakttagelser. Kvarstår således som resultat, att äfven n:r 17 tillhör den ursprungliga stammen från 1905; dess tillväxt har således varit mycket obetydlig och vidare har denna långsamma växt ej påtryckt fjällen någon särskild prägel.

Tyvärre känner man ej i hvilken omfattning rödingarna hafva uppnått könsöknad; af de ofvan undersökta fiskarna är detta fallet blott med *en* hane och möjligen *en* hona, bägge från 1909. Den i nov. 1911 tagna n:r 18 ägde ju då utvecklade könskörtlar, men har — liksom åtminstone n:r 16 — kanske kunnat lekt en gång tidigare. — Det vore önskvärdt att man genom vidare undersökningar försökte utreda en del förhållanden i sam-

band med könsnagnaden; således bl. a. besvara följande frågor: Nå dessa rödingar till normalt antal könsnagnad? Inträder könsnagnaden vid normal storlek och leker hvarje individ ett normalt antal gånger under sitt lif?

Jan. 1912.

Ivar Arwidsson.

ÅLFÅNGSTEN VID FORSSA OCH NOORS SKATTLAGDA
ÅLFISKE I ÖSTRA VINGÅKERS SOCKEN, SÖDER-
MANLANDS LÄN 1796—1912.¹

År	Antal	Började	Slutade	Högst
1796	532	April 14	Juni 14	29 ²⁹ / ₄
1797	932	» 16	Okt. 18	85 ¹⁷ / ₉
1798	853	» 15	Sept. 12	44 ⁸ / ₅ , ¹⁵ / ₅
1799	445	» 23	Okt. 11	65 ⁴ / ₉
1800	761	» 11	Juli 22	52 ¹⁰ / ₅
1801	601	» 5	Juni 19	33 ⁸ / ₅
1802	660	» 17	Sept. 10	39 ³⁰ / ₄
1803	444	» 8	Juni 12	25 ⁹ / ₅
1804	641	» 26	Sept. 4	39 ³¹ / ₅
1805	596	» 10	» 5	45 ¹⁷ / ₆
1806	521	» 22	Juli 28	31 ²³ / ₅
1807	340	» 12	Juni 19	25 ⁹ / ₅
1808	692	» 15	Juli 10	61 ¹⁴ / ₅
1809	702	» 10	Aug. 20	31 ³⁰ / ₅
1810	577	» 22	Sept. 8	35 ²² / ₅
1811	1,188	Mars 28	Juli 9	91 ²⁷ / ₅
1812	432	April 28	Nov. 11	34 ⁸ / ₆
1813	835	Mars 21	Juli 30	50 ²⁷ / ₅
1814	1,109	April 6	Sept. 19	80 ⁷ / ₇
1815	516	» 5	Aug. 18	33 ¹² / ₅

¹ Genom direktör INDEBETOUS tillmötesgående hafva vi nöjet att framlägga denna i hög grad intressanta statistik. I årg. 1895 sid. 33 (häft 1) och sid. 130 (häft. 3) förekommer äfven ålstatistik, men ej för på långt när så lång tidslängd.

År	Antal	Började	Slutade	Högst
1816	894	April 19	Okt. 4	89 ¹² / ₉
1817	342	» 3	Aug. 22	20 ¹⁰ / ₈
1818	368	» 28	» 2	33 ²⁷ / ₅
1819	237	» 12	Sept. 18	25 ¹⁸ / ₅
1820	932	» 12	Aug. 17	41 ¹⁵ / ₅
1821	1,005	» 5	» 27	55 ³ / ₅
1822	271	Mars 7	Juli 24	19 ⁷ / ₅
1823	974	April 8	Sept. 6	38 ³ / ₆
1824	835	» 13	Aug. 5	57 ⁶ / ₅
1825	986	» 6	Okt. 18	43 ¹⁰ / ₅
1826	631	Mars 14	Juli 26	46 ²⁵ / ₅
1827	691	April 7	Okt. 17	36 ¹² / ₅
1828	1,051	» 10	» 10	58 ² / ₅
1829	1,574	» 23	» 10	64 ²¹ / ₅
1830	994	Mars 29		50 ²⁶ / ₄
1831	986	April 11	Sept. 29	33 ³⁰ / ₄
1832	454	Mars 30	» 22	45 ³¹ / ₈
1833	1,355	April 18	Okt. 18	
1834	882	Mars 8		54 ²⁸ / ₄
1835	534	» 27	Aug. 6	32 ¹⁵ / ₅
1836	906	» 22	Sept. 29	39 ¹⁹ / ₅
1837	878	April 24	Okt. 20	46 ³ / ₆
1838	794	» 26	» 12	65 ² / ₆
1839	1,318	» 14	Nov. 14	56 ⁷ / ₁₀ , ² / ₆
1840	546	» 8	Okt. 23	57 ¹ / ₅
1841	866	» 13	Nov. 19	29 ¹² / ₅
1842	620		Okt. 24	
1843				
1844	1,229			
1845	1,021			
1846	1,038	Mars 17		44 ¹⁴ / ₄
1847	866	April 21	Okt. 25	34 ⁵ / ₆
1848	793	Mars 29	» 20	41 ²⁰ / ₅
1849	454	Mars 30	» 8	23 ²⁹ / ₅
1850	709	April 8	Sept. 13	40 ¹² / ₅ , ²⁶ / ₅
1851	1,02	» 17	Okt. 4	48 ²⁶ / ₅

År	Antal	Började	Slutade	Högst
1852	371	April 8	Okt. 14	17 $\frac{7}{5}$
1853	397	» 25	» 11	23 $\frac{19}{5}$
1854				
1855	353	April 22	Nov. 2	30 $\frac{7}{5}$
1856	1,178			
1857	510			
1858				
1859				
1860				
1861				
1862				
1863				
1864				
1865				
1866				
1867	786	April 9	Sept. 30	32 $\frac{28}{6}$
1868	314	Mars 22	» 26	14 $\frac{10}{5}$
1869	229	April 1	Okt. 14	16 $\frac{28}{4}$
1870	215	» 5	Sept. 22	9 $\frac{21}{5}, \frac{5}{5}$
1871	273	Mars 22	Aug. 28	25 $\frac{10}{5}$
1872	748	April 1	Nov. 10	30 $\frac{8}{5}$
1873	316	Mars 30	Sept. 29	20 $\frac{19}{9}$
1874	327	April 5	» 14	17 $\frac{18}{4}$
1875	521	» 19	Okt. 8	35 $\frac{24}{5}$
1876	466	» 10	Nov. 19	38 $\frac{28}{4}$
1877	914	» 24	Okt. 3	28 $\frac{18}{7}$
1878	187	» 6	Okt. 2	8 $\frac{20}{5}$
1879	641	» 15	Sept. 20	25 $\frac{24}{7}, \frac{31}{5}$
1880	61	» 12	Aug. 10	7 $\frac{9}{8}$
1881	808	» 28	Okt. 15	42 $\frac{15}{9}$
1882	756	» 7	» 10	30 $\frac{11}{7}$
1883	654	» 16	» 28	36 $\frac{30}{6}$
1884	567	Mars 31	Sept. 22	26 $\frac{2}{8}$
1885	376	April 5	Okt. 18	33 $\frac{6}{9}$
1886	169	» 4	Sept. 6	11 $\frac{26}{5}$
1887	135	» 30	» 1	17 $\frac{10}{5}$

År	Antal	Började	Slutade	Högst
1888	521	Maj 2	Sept. 15	42 $\frac{5}{6}$
1889	224	April 20	» 30	19 $\frac{6}{5}$
1890	495	Mars 30	» 8	29 $\frac{8}{5}$
1891	224	April 11	» 28	19 $\frac{3}{5}$
1892	354	» 2	» 20	16 $\frac{12}{5}$
1893	302	» 4	Okt. 21	26 $\frac{4}{10}$
1894	533	Mars 24	» 6	21 $\frac{22}{4}$
1895	560	April 11	» 16	37 $\frac{8}{8}$
1896	177	» 3	» 13	16 $\frac{3}{9}$
1897	203	» 2	Sept. 21	9 $\frac{9}{5}, \frac{1}{6}$
1898	642	» 14	» 22	44 $\frac{18}{8}$
1899	150	» 5	» 10	8 $\frac{18}{5}$
1900	382	» 1	» 17	19 $\frac{26}{8}$
1901	274	» 9	» 21	18 $\frac{13}{6}$
1902	514	» 17	Nov. 10	32 $\frac{1}{9}$
1903	683	Mars 23	Sept. 30	34 $\frac{18}{8}$
1904	255	April 16	» 7	19 $\frac{24}{5}$
1905	244	» 8	Okt. 26	11 $\frac{11}{5}$
1906	282	» 13	Sept. 18	26 $\frac{11}{5}$
1907	705	» 2	Okt. 11	36 $\frac{2}{9}, \frac{9}{9}$
1908	244	» 18	Sept. 17	17 $\frac{19}{5}$
1909	218	» 19	Okt. 17	17 $\frac{1}{6}$
1910	356	Mars 26	Sept. 2	16 $\frac{9}{5}$
1911	370	April 10	» 30	21 $\frac{23}{4}$
1912	466	Mars 14	Nov. 13	32 $\frac{9}{9}$

Enligt ett den 11 juli 1358 utfärdadt bref lånar rid-daren Sigge Magnusson af Olof Ödhhjörnason och dennes syskon en summa, stor 100 mark svenska penningar samt pantsätter härför sina fastigheter i Ramnunge i Vingåkers socken i Södermanland. På grund häraf blir Olauus Ödhhjörnason ägare till Ramnunge, som han den 21 februari 1392 med full äganderätt skänker till Jul-utta kloster i ersättning för underhåll på lifstid för sig och sin hustru. Vidare finna vi en handling af år 1440 utfärdad af biskop Thomas i Strängnäs, hvaruti han hotar med bannlysning Michel i Sluckstorp, som afhändt

Julita kloster "deras ägodelar vid Ramninge, som kallas konäs och fiskeverken", hvarpå abboten hade ett dom-bref utfärdadt af Folke Laurentii. Detta konäs är samma landtunga mellan sjöarne Tisnaren och Tislången, som numera kallas Beckershofsnäs men förut burit namnet Ramningsnäs. Fiskeverken åter torde väl varit desamma, som sedan fingo namn af "Noohrs ålfiske".

Sundet mellan Tisnaren och Tislången kallas ännu idag Noret och bär tydliga spår af fordom gjorda utfyllningar, som, då vattenhöjden i sjöarna är densamma, ej gärna kunnat afse annat än fiskebyggnader.

I kammarkollegii utslag af den 30 januari 1781 angående skattläggning af Noors kronoålfiske säges också: "— — detta fiske som i sednare tider skal blifvit ifrån dess första läge, nedflyttadt, och nu idkas uti Bruks Patronens damfäste vid Lilla Forssa Stångjärnsammare", äfvensom "— — — nyttjande rätten af Noors fiske blifvit upplåten af thet nedanföre i samma ström belägne, samt från Kongl. Maj:t och Cronan utbytta frälseålfiske, hvilket för dess ägare skulle blifva mindre fördelaktigt, i händelse Noors fiske blefve ifrån them afskiljdt".

Fisket, som under större delen af 1800-talet bedrifvits med lanor och ålkistor vid Lilla Forssa nedre fall, där sågen och spikbruket äro belägna, flyttades omkring år 1900 åter till den öfre dammen vid stångjärnsbruket.

Som synes har fångsten under tiden från 1796 till 1912 växlat mycket. Maximum inträffade 1829 med 1,574 ålar och minimum 1880 med 61 stycken. Erfarenheten gifver vid handen, att hufvuddelen af fångsten sker i maj månad under vårfloden, då ingen uppämning af vattnet behöfver ske, men äfven regniga eftersomrar lämna vanligen god fångst. I hvad mån detta öfverensstämmer med nederbördssiffran för sydvästra Södermanland och nordöstra Östergötland har jag ej dock haft tillfälle att undersöka.

Möjligt är ju också, att ombyggnader af vattenverk och dammar kunnat inverka på fångsten, men flera skäl

tala för, att så ej ägt rum, enär dels dessa ombyggnader vanligen förlagts till torra somrar, dels fisket åtminstone under vissa perioder bedrifvits vid två på olika vattenhöjd belägna dammar.

Govert Indebetou.

ÄRO MÅSARNA NYTTIGA ELLER SKADLIGA?

Härpå kan ej svaras direkt hvarken ja eller nej; man måste behandla hvar art för sig, och vi ha ju flera arter.

I Allg. Fisch.-Zeitung n:o 15, 1912 lämnas en redogörelse öfver en diskussion vid en tysk fiskeriförenings sammanträde, där frågan om skrattmåsen behandlades. Äfven hos oss finnes denna lilla, bland annat på sitt i sommardräkt svarta eller svartbruna hufvud, lätt igenkännliga måsart. På Gottland förekommer han allmänt, kolonivis vid en del små sjöar, annars anträffar man det ej så talrikt. Vid sagda sammanträde framhölls att skrattmåsen kan göra stor nytta i fiskdammar. Visserligen tager han en del småfisk, då han så kan, men detta har mindre betydelse då det antagligen mest är sjuka eller svaga yngel han kan fånga. Däremot gödslar han vattnet med sina ekskrementer, så att fisknäringen blir mycket rikare att annars och därvid spelar nog den omständigheten en viktig roll, att han hämtar den hufvudsakligaste delen af sin näring — larver, maskar och snäckor m. m. dyl. — på land och sålunda icke blott lämnar åter hvad han tagit ur sjön. Det lämnades uppgifter om, huru stora dammar, där han häckade i massor, kunde lämna 65 kg. tillväxt pr tyskt "Tagwerk" (= 1/4 hektar?) då liknande dammar, där han ej häckade lämnade 38 kg. eller sådana, där han blott tillfälligtvis flög öfver lämnade 41 kg. På en annan plats, där skrattmåskolonien flyttat från ett dammkomplex till ett annat i trakten, ökades afkastningen af det senare med i genomsnitt 150 à 250 kg., under det den förras min-

skades med ungefär lika mycket. Skrattmåsen skulle sålunda vara en för fisket direkt nyttig fågel.

Vår vanliga fiskmåsen torde knappast annat än i undantagsfall taga lefvande fisk eller åtminstone ej annan än mindre värd småfisk; däremot tager han ju gärna reda på död fisk och äter mycket insekter. Själ såg jag en gång en skjuten fiskmåsen, som plockat i sig en massa flygmyror, hvilka svärmade och fallit ned på vattnet.

Sillmåsen och gråtrut, i vår mellersta östersjöskärgård ofta kallade "ljusar", taga väl stundom strömming och åtminstone den senare ej sällan aborrar och dylik fisk. Nära Visby såg jag en gång en gammal gråtrut, som med stor färdighet fångade tånglake ("stenlake") på grundt vatten. Den strömming dessa måsar fånga kan ju ej spela den minsta roll för fisket, och äfven den skada de göra i skärgårdarna genom fångst af annan fisk torde vara af ringa betydelse i jämförelse med den nytta de kunna göra genom att med sin flykt och sitt uppträdande i öfrigt visa, när strömmingsstimmen komma. Man må ej heller underskatta hvarken nöjet af att se dessa skickliga flygare eller deras undanjagande af kråkor under häckningstiden.

Måsarna äro ju icke störttykare, men åtminstone sillmåsen har jag två eller tre gånger sett störttyka så djupt, att han fullständigt varit under vattenytan.

Af de vanliga måsformerna återstår hafstruten. Denna stora, kraftiga fågel kan fånga rätt stora fiskar. Fiskare ha berättat för mig, hur de sett honom taga ål på grundt vatten, flyga upp på land med bytet och där förtära det. Hvad hafstruten en gång fattat med sitt skarpa näbb, släpper han nog icke så lätt. Största skadan, och den är i själfva verket ganska ansenlig, gör han genom att taga sjöfågelsungar. Ej ens ejderhonan kan skydda sina små, i synnerhet om kullen blir sprängd; är i senare fallet en hafstrut i närheten, passar den gärna på — och ganska stora ungar äro då till spillogifna. Hans djärfhet hade jag tillfälle själf bevittna, då han t. o. m. försökte fånga en fullt flygfärdig ejder, som kommit ifrån flocken; den gången lyckades han visserligen

ej, men försöket var påtagligt. Skulden till fåtaligheten af ejder-, svärt-, m. fl. sjöfågelkullar får man säkert flera gånger lägga på denne röfvare.

Att våra fisktärnor samt och synnerligen höra till de fåglar, som böra skyddas, är alldeles gifvet. De få löjor och andra småfiskar de taga, betala de genom sin skönhet och sitt lifliga, vårt öga så tilltalande uppträdande. Dessutom fånga de icke så få spiggar, och spiggarna äro icke några eftersträfvansvärda gäster i våra fiskvatten.

Sedan detta skrifvits, har i "Der Fischerbote" påbörjats en utförlig artikelserie om bland annat Måsarnas betydelse för fisket. Titeln är "Die wirtschaftliche Bedeutung der Seevögel"; författare är dr. HUGO WEIGOLD. Hittills har behandlats — i årgång V, häft. 1—5 — gråtrut, fiskmåsen och skrattmåsen. *T. E.*

FRÅN FISKERIFÖRENINGARNA.

26. **Hudiksvalls fiskarförening** har till ändamål att bereda sina medlemmar understöd såväl vid olyckor och förluster, som stå i sammanhang med medlemmarnas näringsfång, som äfven vid sjukdom och dödsfall samt att arbeta för fiskerinäringens förkofran.

Föreningens arbetsområde är Hudiksvallstrakten, styrelsen med säte i Hudiksvall består af ordföranden Alfr. Löjdström, sekreterare Hjalmar Skoglund, samt tre andra fiskare. Medlemsantalet omkr. 51 st. Inträdesavgift kr. 5, årsavgift kr. 1. Tillgångar och fonder nu öfver 18,000 kr. Föreningen, som har en särskild sjukkassa, bildades, då den år 1790 stiftade Hudiksvalls fiskaresocieteten upphörde, och öfvertog då dennas tillgångar, hade den 27 dec. 1912 till ordinarie årssammanträde under ordförandeskap af Borgmästaren H. Rissler.

Af revisionsberättelsen framgick, att räkenskaperna

balanserat på kr. 2,370:88 med en kassabehållning af kr. 566:73. Föreningens sammanlagda tillgångar uppgå till kr. 18,129:33. Ansvarsfrihet beviljades.

Vid sammanträdet upplästes ett bref från en handelsstipendiat, för närvarande anställd hos North Coort Fich Comp, U. S. A., adress: Tahoma Wash. U. S. A., hvilket remitterats från Handelskammaren i Gefle till Hudiksvalls Fiskarförening. I brefvet, som rör möjligheten för saltströmmingsexport härifrån till Amerika, heter det, att strömmingskärlen böra göras mer kupiga eller i likhet med sillkärlen, äfvensom andra önskvärdheter, som förbisets vid föregående leveranser.

Sedan brefvet upplästs och särskildt kärkens form diskuterats, beslöt föreningen gifva styrelsen i uppdrag att öfvervaka och om möjligt verkställa de i brefvet framhållna önskningarna.

Därpå valdes en kommitté, som fick i uppdrag att anskaffa kärlved till föreningens medlemmar.

Beträffande förslaget att bygga en fiskemotorbåt till Hudiksvallsutställningen 1913 beslöts, att därest ingen enskild båtbyggare ville utställa sådan, föreningen skulle åtaga sig byggandet af en dylik båt, under förutsättning att den då finge ingå i det gemensamma utställningslotteriet.

I föreningen ingick 4 fiskare.

Senare på kvällen utdelade föreningens styrelse räntan af donationer, c:a 480 kr., till behöfvande samt änkor efter föreningsmedlemmar.

Hj. S—d.

SMÄRRE MEDDELANDEN.

Aborre, torgförd fjällad och rensad, får man numera se i Gefle. En fiskare från Hållen i Uppsala län har börjat med detta, och fruar och köksor äro förtjusta att slippa ifrån fjällningen, så att den rensade aborren har god åtgång för 10 à 15 öre högre pris pr kilo. Om rensningen

sker medan fisken är fullgod, strax sedan den är dödad, håller sig ju äfven köttets beskaffenhet bättre. Att en och annan drager sig för att köpa den rensade fisken är ju ej så underligt, då det ju kan befaras, att sämre fisk rensats för att dölja fel. Begriper man sig på fisk, så märkes ju dock lätt sådant fusk. Troligen har torgförandet af rensad, trålfångad västkustfisk underlättat detta företag, som nog flerstädes, om det försöktes, skulle löna sig. Det är ju många fruar och köksor, som ogärna köpa aborre, på grund af att den är besvärlig att rensa. Vill man försöka med saken, så är emellertid nödvändigt att från början vara noga med att endast komma med fullgod vara, annars blir marknaden genast omöjlig.

T. E.

Tyska lagar mot förorening af vattnen. De flesta af de större och äfven flera af de mindre tyska förbundsstaterna hafva "vattenlagar". Preussen står i begrepp att antaga en sådan. Genom denna lag blir en synnerligen viktig fråga, den om affallsvatten, reglerad. Härom skrifver geheimeregeringsrådet Eberts i Fischerei-Zeitung n:r 16, 1913 samt omnämner hvad i afseende å renhållningen af vattnen stadgas i vattenlagarna för Baden af år 1899, för Württemberg af år 1900, för Bayern af år 1907, för Sachsen af år 1909 samt (den föreslagna) för Preussen. Denna redogörelse är för lång för att intagas i Svensk Fiskeritidskrift, hvarför intresserade hänvisas till originalet.

Fiskerinäringens befrämjande.¹ Såsom bidrag till fiskeridadministrationen och fiskets befrämjande har K. M:t anvisat för år 1913:

åt Stockholms läns hushållningssällskap 1,500 kr., Uppsala läns 2,000, Södermanlands läns 1,500, Östergötlands läns 1,600, Jönköpings läns 1,500, Kronobergs läns 2,000, Kalmar läns norra 1,000, Kalmar läns södra 2,500, Gottlands läns landsting 750, Blekinge läns hushållningssällskap 1,180, Kristianstads läns 900, Malmö-

¹ Jämför sid. 95—96.

hus läns 2,900, Hallands läns 1,800, Göteborgs och Bohus läns 1,470, Älfsborgs läns norra 1,800, Älfsborgs läns södra 1,700, Skaraborgs läns 3,200, Värmlands läns 1,800, Örebro läns 2,000, Västmanlands läns 1,200, Kopparbergs läns 2,000, Gefleborgs läns 1,500, Väster-norrlands läns 3,000, Jämtlands läns 2,000, Västerbottens läns 1,200 och Norrbottens läns hushållningssällskap 1,000 kr.

För insamlande af primäruppgifter för fiskeristatistik för innevarande år har K. M:t tilldelat följande hushållningssällskap anslag med nedannämnda belopp:

Stockholms län 800 kr., Uppsala län 600 kr., Södermanlands län 400 kr., Östergötlands län 500 kr., Kronobergs län 450 kr., Kalmar läns norra 600 kr., Kalmar läns södra 900 kr., Blekinge län 580 kr., Kristianstads län 1,020 kr., Malmöhus län 2,000 kr., Hallands län 400 kr., Göteborgs län 3,600 kr., Älfsborgs läns södra 250 kr., Skaraborgs län 400 kr., Örebro län 1,500 kr., Västmanlands län 300 kr., Kopparbergs län 1,000 kr., Gefleborgs län 1,000 kr., Väster-norrlands län 500 kr., Jämtlands län 900 kr., Västerbottens län 300 kr. och Norrbottens län 2,000 kr. *St. D.*

Scheutz' nätfärg. Enligt "Fiskerierna" redogjordes vid ett fiskaremöte, som hölls å Öckerö i Bohus län i höstas bland annat för försök, som verkställdes med Scheutz's nätfärg. Samtliga talare hade idel loford för denna färg, hvilken, förklarade de, gifvit dem 7 à 8 valar i garnet, där katekufärgade garn endast gifvit 1 à 2 valar. Man hade öfverhufvud taget aldrig fått så mycket sill på garn, som sedan de impregnerats med blåfärgen. Man hade t. o. m. tagit sill midt på dagen, hvilket aldrig lyckats förut. Hållbarheten vitsordades vara mycket stor. Omkring 140 garn hade färgats blåa, och intet enda hade förstörts. En talare hade användt blåa garn flera veckor i sträck utan att låta torka dem, hvilket ej i ringaste mån inverkat menligt på dem, och en annan berättade, att man ombord på en fiskebåt haft ett "blått" garn i vattnet i 6 månaders tid — man hade

glömt bort det — och vid upptagandet hade det varit lika bra, som när det nedsänktes. En tredje talare omtalade, att vid Nordsjöfisket hade massor af katekufärgade garn förstörts, medan de blåa stått sig.

Mötet rekommenderade den blåa färgen framför katekun, i hvad det anginge sillgarnen. För snörpvadarna ville man fortsätta proftet i vinter. Priset för blåfärgningen upplystes blifva för första gången det-samma som för katekun, men sedermera blott en femtedel så dyrt.

Doktor Scheutz har tillställt oss en broschyr, som på begäran torde kunna fås hos honom, och i hvilken förekommer, utom bruksanvisning, prisuppgifter och beräkning af kostnader för färgning af olika slags redskap, en hel del intyg om färgens goda egenskaper m. m.

Strömmingsvire. Då undertecknad jämte två fiskare från Kråkö den 25 maj 1912 på e. m. voro på hemresa till fiskläget, iakttogo vi följande.

I sundet mellan Kråkö orh Innerstön på ett djup af 9 famnar sågo vi ett blankt föremål glittra på vattenytan; troende att det var en käpp eller dylikt, som genom solens sken blänkte, fäste vi ej så stort afseende därvid, men komna närmare funno vi till vår förvåning, att det vi ansett för en käpp var — strömming, i en enda stor klunga, som fomligen vred sig rundt om i vattnet som en boll.

För tillfället hade vi intet fiskredskap med oss, utan gjorde vi försök att med ett öskar taga åtminstone någon, hvilket dock misslyckades, ty innan vi fingo upp öskaret, hade alla, som vi måttat åt, runnit öfver kanten. Jag lyckades dock fånga en med handen. Vi hade trott att det var lekmogen strömming, men det exemplar jag fick, var tommströmming.

Sedan vi gjort flera försök dels med öskar och dels på annat sätt, sänkte hela klumpen sig och var snart försvunnen. Komna hem omtalade vi vårt äfventyr för hamborna, de yngre skrattade och mente, att det hela var en lögn, men en af de äldre fiskarne på platsen

sade, att i hans barndom kunde de ofta se "strömmingsvren", och att det såg ut som en strut, d. v. s. spetsen var vid vattenytan, sedan kunde det vara massor af strömming under, och att de försomrar sådana strömmingsvren visade sig, kunde man vänta gifvande fiske på sommaren, och det stämde. *Hj. S—d.*

Franska sardinindustrien har råkat ut för en kris. Med början af detta år ha 116 sardinfabriker i Frankrike inställt sin verksamhet, emedan fiskarena i Bretagne icke kunnat besluta sig för att arbeta med moderna och fullkomnade fångstredskap och på så vis ställa större mängder sardiner till fabrikernas förfogande. Genom denna åtgärd hafva öfver 50,000 personer, mest fiskare med hustrur och barn, blifvit brödlösa, hvaröfver i Frankrike i de vidaste kretsar uppstått en allmän bestörtning. (Allgm. Fisch.-Zeit. 1913, n:r 2.)

En apparat för sortering af sill har enligt Norsk Fiskeritidende, häft. 11, 1912, uppfunnits af ingenjör Anders Viig. 70—80 sillar sorterades i minuten efter vikt. Man fick vid uppvisning af apparaten det intrycket, att frågan om en automatisk sortering af sillen var löst i princip. Att kunna lämna en fullt pålitlig, maskinmässig sortering vore af mycket stor betydelse nu, då man mer och mer ginge öfver till att sälja sillen efter visst antal på kilogram.

Förvaring af sandmask. Ett af de allra bästa beten för torsk är sandmask, på danska "orm" eller "sandorm". Denna mask förekommer i sandstränder vid hafskusten och får grävas upp ur sanden. Då större mängder fås på en gång eller då man eljest vill gömma mask, som ej skall användas för tillfället, är det godt att veta hur det lämpligen bör ske, enär det ofta är svårt att få masken att lefva länge. I D. Fiskeritidende n:r 1, 1913 beskriver en fiskare, H. N. Falk från Dalager St, hur de göra där. I botten på en trälåda, stor som en vanlig sillåda, lägges ett par tum tjockt med

gammal tång¹ i jämnt lager, tången får ej vara sköljd i färskt vatten, på denna läggas de väl rensköljda maskarna i ett tunt lager, hvarefter de täckas med ett lager grön tång. Lådan ställes på en mörk och sval plats och täckes så, att luften ej inverkar på innehållet. På så sätt skall en icke ringa mängd maskar kunna förvaras under längre tid, utan att många dör. Är det fråga om större mängder maskar, böra de fördelas i flera lådor för att ej ligga för tjockt. På meddelarens trakt är det godt om sandmask, men torsken går ej till längre, så att flera fiskare där hafva börjat gräfvä mask för försäljning.

Hafsdjupets minskning på västkusten. På initiativ af Vattenfallsstyrelsen har en kommitté inom Vetenskapsakademien, bestående af f. d. professor Rosén, professor Hamberg och professor De Geer gjort en undersökning rörande de nivåförändringar, som jordskorpan undergår i förhållande till hafvet vid Sveriges västra kust. En undersökning af kuststräckan mellan Daniel-skäret och Varberg visar, att nämnda kuststräcka årligen höjer sig 4,8 mm., och vattenhöjdsobservationerna vid Nordkoster, Hållö och Vinga gifva vid handen, att den årliga landhöjningen uppgår till 5,1 mm. Slutligen har föreståndaren för nautisk-meteorologiska centralbyrån funnit en årlig höjdvaryation af omkring 3,8 mm. för det nordligaste partiet af västkusten. På grund häraf torde man, anse kommitterade, med sannolikhet kunna bestämma den sekulära höjningen för jordskorpan i dessa trakter till 0,48 meter.

Vattenfallsstyrelsen har meddelat, att det egentliga syftet med undersökningen är att utröna, till hvilket läge slusströskeln vid Lilla Edet bör förläggas.

(Enligt Fiskerierna ¹⁵/₁₀ 12.)

Stor röding. I midten af oktober 1912 fångades i Vättern, enligt uppgift af fiskhandlaren, som inköpt den, en röding på 6 kg. af en fiskare från Östergötland.

¹ Troligen = gammalt ålgräs eller bandtång.

Fisken, en hane i lekdräkt, hade varit synnerligen grann. Enligt Skandinavisk Fauna lär rödingen i Vättern nå en vikt af intill 15 £ = drygt 6 $\frac{1}{3}$ kg.

Metalltrådsstrutar på ålhomnor. I Dansk Fiskeritidende n:o 38, 1912 berättas att "Fiskeriforeningen for Hou og Omegn" anställt försök med metalltrådsstrutar på torskryssjor för att skydda dem mot skadegörelse af skälar. Man försökte med nät af galvaniserad järntråd, af messing-, af koppar- och af aluminiumtråd. 13 fiskare utförde försöken. Första året har lämnat oväntadt goda resultat; fiskarna ha uppgifvit, att metalltrådsstrutarna lämnat nästan dubbelt så goda resultat som de gamla ryssjorna med garnstrutar. En fiskare hade från 24 november 1911 till 10 januari 1912 i 22 metalltrådsryssjor fått 93 tjog och i 26 garnryssjor 58 tjog. Flera af de senare voro sönderrifna af skälarna, under det att metalltrådsstrutarna voro oskadade.

Föreningen har ansett aluminiumtrådnätet bäst, enär detta ej alls angripits af saltvattnet och på så vis blir billigare än nät af galvaniserad järntråd. En strut af galvaniserad järntråd har tillverkats för 95 öre + arbetslön. Koppar- och messingsstrutarna ha kostat kr. 3:50 + arbetslön, aluminiumstrutarna ha gått till c:a kr. 2:— + arbetslön. Det senaste slaget bör sålunda i längden blifva billigast. Trådduken har tillverkats vid "Varde Traadvævfabrik."

Svenska motorfiskebåtar till Sydafrika. Med ång. Atlantic, som afgick från Göteborg den 21 sept., afsände firman Guldbransen & Son ett par motorfiskebåtar till Kapstaden i Sydafrika. Båtarna äro byggda på Klippans varf med Guldbransen & Sons motorer. För någon tid sedan sände samma firma tre likadana motorbåtar till Morsel Bay i Sydafrika, och det är belåtenheten med dessa farkoster, som orsakat den senaste beställningen. (Fiskerierna 18, 1912.)

Bastarders formbeständighet. I n:o 14, 1912 af Allg. Fisch.-Zeitung lämnar d:r *Karl Mulsow* några intressanta meddelanden i denna fråga. År 1893 insattes 65 st. "Elsässer Saiblingen" (en korsning af vanlig röding, *Salmo salvelinus*, och amerikansk bäckröding, *Salmo fontinalis*) i den 1690 meter högt belägna sjön Soiensee, hvilken förut saknade salmonider; endast kvidd och sandkryporen¹ funnos därstädes. År 1902 erhöles en röding, som var 3 eller högst 4 år gammal. Sålunda hade denna rödingsbastard visat sig kunna fortplanta sig, hvilket ju i och för sig var intressant nog.

Sedan de genialiska Mendelska ärftlighetslagarna angående korsning och bastardbildning uppmärksammas, fanns här ett beaktansvärdt tillfälle att iakttaga, huru denna rödings afkomma skulle visa sig ärfva stamformernas olika egenskaper. I denna afsikt anställdes ett försök till massfångst af Soiensee-röding. Tyvärr erhöles dock på grund af olämpligt väder endast sju exemplar. Bland dessa funnos fiskar, som nästan fullständigt liknade den första bastarden, men äfven sådana som hade den vanliga rödingens karaktärer mer eller mindre utpräglade. Att man bland så få fiskar — blott 7 st. — ej äfven funnit sådana med mera öfvervägande bäckrödingkaraktärer är ju ej så underligt; enligt uppgifter af sportsfiskare skulle dylika dock flera gånger fångats förut.

Det anmärkningsvärda i saken är emellertid, att korsning af två goda arter ger upphof till en fortplantningsduglig form, som sedan ej blir konstant utan i hög grad varierande. Det är att hoppas, att fallet kommer att blifva närmare undersökt.

Skulle ej för resten hos oss t. ex. i Jämtland liknande försök kunna göras. Där finnas nu alla betingelser som behöfvas: lämpliga sjöar, vanlig röding, bäckröding och en större, bra fiskodlingsanstalt.

Hvad menas med "rörlig redskap" i lagen om rätt till fiske § 3, mom. 1.

Enligt fiskeriinstruktör J. A. Lings årsberättelse för

¹ Hos oss sporadiskt förekommande i södra Sverige.

år 1911 har genom ett Högsta Domstolens utslag fastslagits, "att djupskötar, och naturligtvis därmed alla skötar och sättgarn för strömmingsfiske" äro att räkna till "fast redskap".

Strid med en skäl. I Allg. Fisch.-Zeit. 1913, n:r 4 läses följande: Om en intressant händelse berättas i Danziger Zeitung den 9 januari 1913 fiskarna från Helaer, då de återkommo från sitt laxfiske: I går e. m. hade vi farit ut för att se till våra laxrefvar och sätta friska sillar på de tomma krokarna. Två man togo upp krokarna, den tredje satt vid årorna. En hel del krokar voro redan klara, då vi på en gång märkte ett kraftigt motstånd. Vi drogo med all kraft och fingo plötsligt tätt under vattenytan syn på en väldig skäl, som höll en på en krok hängande lax tätt intill sig. Fjällen lyste grant i vattnet, och vi halade af alla krafter för att ej låta fångsten undgå oss. Vi voro dock ej nog starka, med ett ryck gick skälen i djupet med sitt byte. Vi hvilade ett tag och öfverlade; skälen måste ju snart upp för att få luft. På en gång fingo vi då se, att vattenytan färgades af blod, ett tecken att skälen börjar förtära sitt rof. Skulle vi prisgifva vår fångst? Med yttersta kraftansträngning halade vi än en gång i linan, och den gången lyckades vi att få skälen med den väl fasthållna laxen i vattenytan; nu hade vi vunnit; skälen gick under, och vi fingo fångsten ombord, en präktig blanklax på 14 kg. Sånär som på att nacken var genombiten af ett dödande bett, var fisken öskadad. Tyvärr hade vi ej något gevär ombord, annars hade vi nog gjort slut på fiskröfvaren.

FÖRFATTNINGAR RÖRANDE FISKE.

Kungörelse angående statsbidrag till fiskeriadministrationen och fiskets befrämjande samt insamlande af primäruppgifter för fiskeristatistik i de särskilda orterna;

af den 28 november 1912.

(Se Svensk Författningssamling N:o 296 1912).

(Sedan Riksdagen höjt hithörande anslag från 30,000 kr. till 65,000 kr., har Kungl. Maj:t bestämt som följer:)

1:o.

Af förevarande anslag må 45,000 kronor årligen tilldelas hushållningssällskap eller landsting såsom bidrag till fiskeriadministrationen och fiskets befrämjande i de särskilda orterna samt 20,000 kronor årligen utgå till hushållningssällskap, landsting eller andra ortskorporationer såsom bidrag till insamlande af primäruppgifter för fiskeristatistik, dock att, därest sistnämnda belopp icke tages i anspråk för därmed afsedt ändamål, det sålunda uppkomna öfverskottet må, efter därom af landtbruksstyrelsen hos Kungl. Maj:t gjord framställning, användas såsom bidrag till fiskeriadministrationen och fiskets befrämjande i de särskilda orterna.

2:o.

Önskar hushållningssällskap eller landsting erhålla bidrag från någotdera utaf förenämnda anslagsbelopp, skall till Kungl. Maj:t ställd ansökning därom ingifvas till landtbruksstyrelsen före den 1 februari det år, för hvilket bidraget sökes. Vid ansökningen skall fogas bevis, att af vederbörande hushållningssällskap, landsting eller eljest inom orten för det år ansökningen afser anslagits belopp, motsvarande, om ansökningen afser bidrag till insamlande af primäruppgifter för fiskeristatistik, minst en tredjedel af det sökta beloppet samt, om ansökningen afser bidrag till fiskeriadministrationen och fiskets befrämjande, minst lika stort belopp som det sökta bidraget. Därest dylikt statsbidrag föregående år åtnjutits, skall tillika ingifvas en kortfattad redogörelse för användningen af de till fiskerinäringens befrämjande inom vederbörande område under sistnämnda år anvisade medel jämte sammandrag af räkenskaperna öfver berörda medel.

Önskar annan ortskorporation än hushållningssällskap eller landsting erhålla bidrag till insamlande af primäruppgifter för fiskeristatistik, skall härom gälla hvad ofvan sagts för det fall att bidrag för samma ändamål sökes af hushållningssällskap eller landsting.

3:o.

Före den 1 mars skall landtbruksstyrelsen till Kungl. Maj:t för pröfning insända de inkomna ansökningarna, åtföljda, om de afse bidrag till fiskeradministrationen och fiskets befrämjande, af utlåtande från samma styrelse samt, om de afse bidrag till insamlande af primäruppgifter för fiskeristatistik, af gemensamt utlåtande från statistiska centralbyrån och landtbruksstyrelsen.

4:o.

Det tillkommer statistiska centralbyrån och landtbruksstyrelsen gemensamt att i samråd med vederbörande ortskorporation utfärda föreskrifter rörande sättet för insamlande af primäruppgifter till fiskeristatistik, att fastställa formulär för dessa uppgifter samt att bestämma tid för uppgifternas insändande.

Uppgifterna ifråga skola, efter föregående granskning af vederbörande fiskerintendent, af statistiska centralbyrån bearbetas och på lämpligt sätt offentliggöras.

5:o.

Hushållningssällskap, landsting eller annan ortskorporation, som erhållit statsbidrag till insamlande af primäruppgifter för fiskeristatistik, skall ålägga hos korporationen anställda fiskeritjänstemän att, hvad angår insamlande af dylika uppgifter, ställa sig till efterrättelse de närmare föreskrifter härutinnan, som af vederbörande fiskerintendent må varda meddelade.

6:o.

Hushållningssällskap, landsting eller annan ortskorporation, som upphurit statsbidrag, hvarom i denna kungörelse förmäles, åligger att inom två månader efter utgången af det år, som afses med bidraget, till landtbruksstyrelsen insända fullständig redogörelse för användningen af de till fiskerinäringens befrämjande inom vederbörande område anvisade medel jämte berättelse rörande det gagn för fiskerinäringen, som därpå må hafva föranledts.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1913, vid hvilken tid nådiga kungörelsen den 18 november 1904 angående statsbidrag till hushållningssällskap eller landsting från anslaget till fiskerinäringens understöd upphör att gälla.

Fiskare! Fiskenet, bodda och obodda, not-slingor, äfvensom ryssjor och mjärdar köpas bäst och billigast från vår gamla, välkända fabrik. Första pris vid alla besökta utställningar, däribland guldmedaljer i London, Göteborg, Malmö, Stockholm och Bergen. Priskurant gratis och franko.
Svenska Fiskredskapsaktiebolaget, Stockholm.

SKÄRBLACKA AKTIEBOLAG

Skärblacka.

Specialitet:

SMÖRPAPPER, fettäkta, bästa och läckraste omslagspapper för matvaror af alla slag. Emballaget skall vara försedt med bolagets firmabeteckning och specialmärket »Smörblomman».

Från Skog och Sjö

tidning för jägare och fiskare

utkommer den 1 och 15 i hvar månad

Pris pr år 5 kr.

Från Jaktmarker och Fiskevatten.

Tidskrift för jakt, skjutkonst och fiske.

Redaktör och ansvarig utgifvare: Arvid Knöppel.

Tidningen utkommer två gånger i månaden (den 7:de och 21:sta) med 24 häften om året.

Intresserade, som önska profhäfte, torde tillskrifva redaktionen, adr. Dädesjö. Utmärkt annonsorgan med stor spridning bland jägare och fiskare i hela Skandinavien, i Finland och Ryssland.

Prenumerationspris: 1 år kr. 5:—, 1/2 år kr. 3:—, 1/4 år kr. 1:50. För innevarande år kostar tidskriften, som utkom med sitt första häfte den 7 maj, endast kr. 3:75.

**Sport-
metes-
nyhet!**

Poill-metkroken D.
R.-G.-M. (betet följer fullständigt kroken; ingen järnspets synlig) är mycket praktisk, ej omständlig, kostar 12 pfennig. **Handledning i nya trick i mete** 60 pfg. 1912 fångades 40 kg. flodharp på en vecka. Bästa maskkrok för forell. Postförskott eller frimärken.

Schab.
Passau 1.
(Tyskland.)

Lundgrens Fiskredskapsfabrik

Kungl. Hofleverantör.

Allm. Tel. 1022 . **STOCKHOLM** . Rikstel. 2122

12 Storkyrkobrinken 12

rekommenderar hos Herrar Amatörer, Yrkesfiskare och Återförsäljare sitt stora, rikligen försedda och väl sorterade lager af alla sorters

Verkligt prima fiskredskap

i parti och minut till moderata priser.

Hängmattor

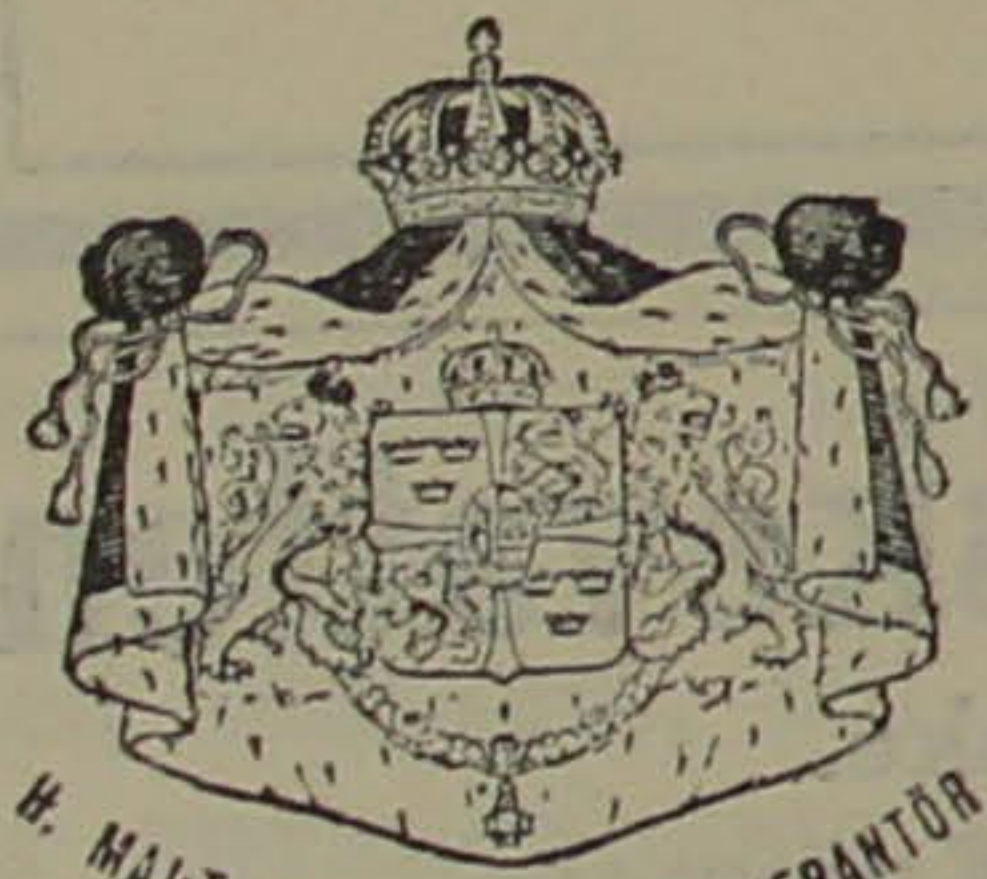
starka och välgjorda, såväl knutna som af väf, största sortiment till billigaste priser.

OBS.! Litograferad priskurant i bokformat gratis på begäran.

OBS.! Tillerkänd Silfvermedalj i Stockholm 1897. Guldmedalj i Bergen 1898. Första priset, stora silfvermedaljen i Gefle 1901. Guldmedalj vid 100 års Utställningen i Karlstad 1903. Silfvermedalj i Norrköping 1906. Silfvermedalj i Örebro 1911. Silfvermedalj i Köpenhamn 1912. Silfvermedalj i Vaxholm 1912.

OBS.! Fabriken är i tillfälle att effektuera äfven de största order.

FISKREDSKAP

H. MAJ:ET KONUNGENS HOFLEVERANTÖR

LEIDESDORFFSKA FISKREDSKAPS- FABRIKEN

H. K. H. KRONPRINSENS HOFLEVERANTÖR

Storkyrkobrinken 6

LEIDESDORFF

STOCKHOLM

Ryssjor, Mjärdar, Nät,
Nätlingor m. m.

af bästa kvalitet

Sportfiskredskap

från Englands för-
nämsta tillverkare

OBS.! Illustr. priskurant i bokformat sändes gratis.

Äldsta fiskredskapsfabrik i Sverige.

Tillerkända GULD- och SILFVERMEDALJER i såväl Sverige som utlandet för "UTMÄRKT GODA FISKREDSKAP".

D:r Scheutz' Nätfärg.

Epokgörande för fiskeri-
näringsen. — Patent ans.
Prisbel. på utställningarna i
Örebro 1911, Eksjö 1912, Halmstad 1912, Köpenhamn 1912, Vaxholm 1912.

Besitter följande egenskaper:

1. Färgar näten vattenblått, hvarigenom dessa blifva relativt osynliga i vattnet och vid fiske bevisligen mera gifvande.
2. De färgade näten besitta en utomordentlig hållbarhet mot vattnets och atmosfärens inverkan. — Skyddar garnet mot röta.
3. Näten krympa ej såsom vid Catechu etc. utan maskorna bibehålla sin storlek — och garnet sin mjukhet — oförändradt.
4. Färgnyansen kan varieras vid färgningen, allt efter vattnets och sjöbottens färg, från ljust vattenblått till blåsvart.
5. Enkelt användningssätt. D:r Scheutz' Nätfärg utgöres af tvänne beståndsdelar, dels själfva färgen, hvaruti nätgarnet får koka 1 timma, dels ett konserveringssalt, hvari det får ligga tills dagen därpå.
6. Prisbillighet. Till 1 kg. garn åtgår 75 gr. färg och 75 gr. konserveringssalt. Ett insjönät kostar 15 öre att färga, en hummerkupa 10 öre o. s. v.

Försäljes i förpackningar om 1/2, 1 och 2 kg., (bestående uti hälften färgämne och hälften konserveringssalt) till kr. 1.50, 2.75 och 5.— jämte porto 30 öre, mot förut insänd likvid. Bruksanvisning **Fil. Dr Th. Scheutz** medföljer. — Återförsäljare antagas. En mångfald intyg från förbrukare stå till förfogande. i Kalmar.

FAUNA OCH FLORA

POPULÄR TIDSKRIFT FÖR BIOLOGI

utkommer med 6 häften årligen. Hvarje häfte om 48 sidor, de flesta med färgplansch förutom talrika illustrationer i texten.

Pris på posten eller i bokhandeln { för år 5 kr.
för halft år 3 kr.

Hvarje vän af den lefvande naturen finner i denna tidskrift en bildande och underhållande läsning.

Redaktionens adress: Vetenskapsakademien, Stockholm.

Svenska Jägarförbundets Tidskrift

utkommer under år 1913 i sin 51:sta årgång. Tidskriften utkommer med 6 häften årligen, ett häfte hvarannan månad.

Prenumerationsavgift 5 kronor.

Prenumeration kan ske å posten, i bokhandeln och hos Svenska Jägarförbundets kassakontor, Norrlandsgatan 17 (Schumacher), Stockholm.

Uppsatser afsedda för och all korrespondens rörande tidskriften torde insändas till Ryttmästare O. von Mentzer, adr. Uppsala.

Gustaf C:son Lewenhaupt,

Ansvarig utgifvare.

Svensk Fiskeritidskrift

utkommer med sin tjugooandra årgång 1913 till samma omfång som förut, fördeladt på sex häften och till prenumerationspris af **två kronor och 50 öre**, för utlandet **tre kronor**. Medlemmar af Sv. Fiskareförbundet erhålla tidskriften gratis som hittills. Årsafgiften i Förbundet är 2 kr.

Redaktionens adress är **Södertelge**.

I frågor rörande tidskriftens distribution torde man hänvända sig till **Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B., Uppsala**.

Annonser torde insändas direkt till Svensk Fiskeritidskrifts Redaktion, Södertelge. Inländska annonser, pris: 20 kr. för hel, 12 kr. för half samt 7 kr. för kvartsida en gång (resp. 90, 49 och 31 kr. för 6 gånger å rad). Dessutom eventuellt kassarabatt. Lägsta annonspris 3 kr. Närmare genom prospekt som tillställas på begäran.

Tredje häftets innehåll:

	Sid.		Sid.
Färnan (med plansch)	65	Tyska lagar mot förorening af vatten	87
Svenska Fiskareförbundet:		Fiskerinäringens befrämjande	87
Protokoll från styrelsens sammanträde den 5/5 13	66	Scheutz nätfärg	88
† Victor Wahlberg	67	Strömmingsvire	89
Iakttagelser vid rödingsinplantering af <i>Ivar Arwidsson</i>	69	Franska sardinindustrien	90
Ålfångsten vid Forssa och Noors ålfiske 1796—1912	78	Apparat för sillsortering	90
Äro måsarna nyttiga eller skadliga?	83	Förvaring af sandmask	90
Från Fiskeriföreningarna:		Hafsdjupets minskning på västkusten	91
26. Hudiksvalls fiskarförening	85	Stor röding	91
Smärre meddelanden:		Metalltrådsstrutar på ryssjor	92
Aborre, torgförd fjällad och rensad	86	Svenska motorfiskebåtar, export	92
		Bastarders formbeständighet	93
		Hvad menas med »rörlig redskap»?	93
		Strid med en skäl	94
		Författningar rör. fiske:	
		Statsbidrag till fiskets främjande och till fiskeristatistik	95